

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka IV.

Vydaná dne 9. listopadu 1918.

Čís. 27.

Zákon ze dne 5. listopadu 1918

o půjčce národní svobody.

Národní výbor československý nařizuje:

§ 1.

Předsednictvo Národního výboru se zmocňuje uzavřítí půjčku národní svobody v obnose jedné miliardy korun ve formě 4%ních státních dluhopisů, splatných ve 4 letech po vydání a se strany československého státu v 6měsíční lhůtě vypověditelných.

§ 2.

Dluhopisy této půjčky požívají sirotčí jistoty.

§ 3.

Kupony této půjčky budou se vypláceti bez jakékoli srážky daňové.

§ 4.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Dr. Frant. Soukup v. r. Ant. Švehla v. r.

Jiří Stříbrný v. r. Dr. Alois Rašín v. r.

Dr. Vavro Šrobár v. r.

Čís. 28.

Nařízení Národního výboru československého ze dne 5. listopadu 1918

o amnestii.

§ 1.

Národní výbor v době, kdy národ československý nabyl opět státní svobody, chtěje odčiniti nespravedlivosti bývalé rakouské justice a následky válečných poměrů, promíjí trest, pokud nebyl ještě proveden, jakož i neschopnost dosíci jistých práv, postavení a oprávnění, která nastala dle zákonů předpisů jako následek odsouzení, a ztrátu volebního práva a volitelnosti do veřejných sborů všem osobám občanským i vojenským, které od-

souzeny byly pro tyto činy spáchané do dne 28. října 1918 včetně:

velezrádu (§§ 58—62 tr. z., §§ 334—338 voj. tr. z.), urážku Veličenstva (§ 63 tr. z., § 339 voj. tr. z.), urážku členů císařského domu (§ 64 tr. z., § 340 voj. tr. z.);

rušení veřejného pokoje (§§ 65 a 66 tr. z., §§ 341 až 343 voj. tr. z.);

vyzvědačství (§ 67 tr. z., §§ 321—326 voj. tr. z.);

povstání (§§ 68—72 tr. z., §§ 344—348 voj. tr. z.);

vzbouření (§§ 73—75 tr. z., §§ 349—352 voj. tr. z.);

násilné jednání proti shromáždění povolanému vládou ku projednání veřejných záležitostí, proti soudu nebo proti jinému veřejnému úřadu, proti zákonně uznaným sborům nebo proti shromážděním konaným za společenosti nebo dozoru veřejného úřadu (§§ 76—80 tr. z., §§ 353—357 voj. tr. z.);

veřejné násilí násilným vztažením ruky nebo nebezpečnou výhrůžkou proti osobě vrchnostenské, nejde-li o opětné odsouzení pro tento čin a nepřevyšuje-li trest 6 měsíců (§ 81 tr. z., § 358 voj. tr. z.);

zlomyslné poškození nebo rušení státního telegrafu (§ 89 tr. z., § 366 voj. tr. z.);

neoprávněné verbování (§ 92 tr. z., §§ 306 až 313 voj. tr. z.), vyjímaje verbování spojené s loupežným únosem,

rušení náboženství (§ 122 tr. z., § 401 voj. tr. z.);

vyhnání plodu (§§ 144—147 tr. z., §§ 423—427 voj. tr. z.);

nadržování zběhovi (§ 220 tr. z., § 318 voj. tr. z.);

svádění nebo napomáhání k porušení přísahné vojenské služební povinnosti (§§ 222 tr. z., §§ 314 až 317, 320 voj. tr. z.), pokud běží o svádění nebo napomáhání k trestným činům na něž se vztahuje toto nařízení;

shluknutí (§§ 279—284 tr. z., §§ 531—538 voj. tr. z.);

účastenství na tajných společnostech (§§ 285 až 299 tr. z., §§ 539—555 voj. tr. z.);

snižování opatření úřadů, pobuřování (§ 300 tr. z., § 556 voj. tr. z.);

vybízení k bezdůvodným stížnostem (§ 301 tr. z., § 557 a 558 voj. tr. z.);

podněcování k nepřátelství proti národnostem, náboženským společnostem atd. (§ 302 tr. z., § 559 voj. tr. z.);

urážku zákonem uznané církve (§ 303 tr. z., § 560 voj. tr. z.);

podporování náboženské sekty státem neuznané (§ 304 tr. z., § 561 voj. tr. z.);

veřejné snižování zařízení manželství, rodiny, vlastnictví nebo schvalování nezákonných či nemravných činů (§ 305 tr. z., § 362 voj. tr. z.);

rozšiřování nesprávných pověstí (§ 308 tr. z., § 565 voj. tr. z.);

protizákonné vyhlášky (§ 309 tr. z., § 566 voj. tr. z.);

sbírky k zamezení zákonných následků trestních činů (§ 310 tr. z., § 567 voj. tr. z.);

urážku úřední osoby (§§ 312 a 313 tr. z., §§ 569 a 570 voj. tr. z.);

mísení se do výkonu úředního (§ 314 tr. z., § 571 voj. tr. z.);

trestné činy dle zákona ze dne 17. prosince 1862, č. 8 ř. z. z roku 1863;

dále pro činy trestné obsažené ve vojenském trestním zákoně:

porušení subordinace (§§ 145—158), vyjímaje případu § 148 a § 154 posl. věta);

vzpouřa a odboj (§§ 159—171);

odpor proti vojenské stráži (§§ 173, 179, 180), vyjímaje případ § 176, když odpor stal se smrtící zbraní a stráž byla zraněna,

deserčí a svémocné vzdálení se (§§ 183 až 215), vyjímaje případ § 192 u deserce pod podmínkou, že se desertér bez průtahu přihlásí u československého vojska;

komplot k deserčí (§§ 216—230);

porušení povinnosti ve strážní službě (§§ 230 až 242),

zbabělost (§§ 243—260);

rušení kázně a pořádku (§§ 261—270), vyjímaje případy § 263, je-li vzepření spojeno s těžkým poškozením tělesným (§§ 264 a 265);

porušení služebních povinností (§§ 271—292), vyjímaje případy § 277 lit. a, b, § 384 e, g, § 286 a, b, c, d, § 289;

sebeпоškození (§§ 293—297);

činy proti válečné moci státu dle §§ 327—331, vyjímaje případy, v nichž zločin proti válečné moci dle § 237 spáchán byl ze ziskných úmyslů a přečin urážlivého nebo vzpurného chování podřízeného proti představenému v úřadě (§ 588);

pro činy trestné dle zákona o trestání neposlechnutí vojenského povolávacího rozkazu a svádění k němu ze dne 28. června 1890, č. 137 ř. z., dle branného zákona ze dne 5. července 1912, č. 128 ř. z., dle cis. nařízení o trestání rušení veřejné služby nebo veřejného podniku ze dne 25.

července 1914, č. 155 ř. z., dle zákona o tisku, zákona spolčovacího, zákona shromažďovacího a zákona koaličního;

konečně pro nadřezování všem těmto činům trestným.

Prominutí trestů vztahuje se současně na všechny korespondující delikty trestního zákona uherského.

V případech, ve kterých se promíjí trest, promíjejí se též následky deserce dle § 208 voj. tr. z. a následky odsouzení dle § 70 branného zákona a to i tehdy, když trest byl již proveden.

§ 2.

Nebylo-li pro trestné činy v § 1. uvedené trestní řízení zahájeno, nebudiž zahájeno vůbec; bylo-li zahájeno, budiž zastaveno, nejde-li o řízení právoplatně již ukončené a obnovené k návrhu obviněného.

Následky trestného činu se promíjejí.

§ 3.

Národní výbor promíjí trest, pokud nebyl ještě proveden, jakož i neschopnost dosíci jistých práv, postavení a oprávnění, která nastala dle zákonných předpisů jako následek odsouzení, a ztrátu volebního práva a volitelnosti do veřejných sborů všem, kdož byli zaměstnáni v poštovní neb železniční službě a odsouzení byli pro krádež, kterou spáchali v době války do dne 28. října 1918 včetně na draze nebo na poště na předmětech tam dopravovaných nebo uložených, nebyli-li před tím pro zločin krádeže právoplatně odsouzeni, nepřevyšuje-li trest nyní přisouzený 6 měsíců a nedopusť-li se do dvou let ode dne vyhlášky tohoto nařízení nového činu trestného ze ziskuchtivosti. K tomu cíli povoluje se odklad výkonu trestu a následků odsouzení.

Kde trestní řízení pro podobné činy nebylo ještě skončeno právoplatným rozsudkem, provede se úplně, načež v případě právoplatného odsouzení platí hořejší ustanovení.

§ 4.

Národní výbor promíjí trest, pokud nebyl ještě proveden, jakož i neschopnost dosíci jistých práv, postavení a oprávnění, která nastala dle zákonných předpisů jako následek odsouzení, a ztrátu volebního práva a volitelnosti do všech veřejných sborů pro jakékoliv činy trestné, jež byly do dne 28. října 1918 včetně spáchány buď: a) z bídy, b) z mladické nerozváženosti, c) z rozčlenění vyvolaného válečnými poměry anebo d) z pohrutek politických. Ustanovení toto platí též pro případy v § 3. uvedené.

O tom, ve kterých případech se tak stane, rozhodne soud, který rozhodoval ve věci jako prvá instance, vyslechna úřad veřejné žaloby a to z povinnosti úřední v případech, ve kterých trest nebyl ještě proveden, v jiných případech na žádost sčastných.

Jde-li o rozsudek porotního soudu, rozhodne soud ve čtyřčlenném sboru. Jde-li o rozsudek soudu mimo obvod československého státu se nalézajícího, rozhodne na žádost stejného druhu soud v Praze.

Uzná-li se ve prospěch odsouzeného, není do usnešení soudu stížnosti, jinak rozhodne o stížnosti, kterou lze podat do 14 dnů, druhá stolice.

Úřady veřejné žaloby se poukazují, aby v takových případech vyšetřování, jež dosud nevedlo k právoplatnému odsouzení, zastavily; byla-li právoplatná obžaloba podána, aby od obžaloby upustily.

Soudy i úřady veřejné žaloby počmejtež si při tomto rozhodování bez úzkoprsosti.

§ 5.

Byl-li někdo odsouzen i pro jiné činy trestné než na které se toto nařízení vztahuje, promíjejí se toliko trest a následky odsouzení, spojené se shora uvedenými činy trestnými. V těchto případech budiž postupováno dle § 410. tr. ř. a § 424. voj. tr. ř. Jde-li o rozsudek soudu mimo obvod československého státu, učiní na žádost návrh dle § 410. tr. ř. a § 424. voj. tr. ř. soud stejného druhu v Praze.

§ 6.

Nařízení toto se vztahuje:

- a) na příslušníky československého státu, ať byli odsouzeni kterýmkoliv soudem bývalé říše Rakousko-Uherské;
- b) na trestné činy, o nichž řízení vedlo se nebo vede se u soudu v obvodu československého státu;
- c) na osoby, jež odpykávají trest ve věznicích v obvodu československého státu.

§ 7.

Nařízení toto netýká se činů trestných spáchaných ve vojsku československých legií.

§ 8.

Národní výbor vyhrazuje si prominouti na žádost nebo návrh tresty ještě v jiných případech hodných zvláštního zřetele.

Dr. Frant. Soukup v. r. Ant. Švehla v. r.
Jiří Stříbrný v. r. Dr. Alois Rašín v. r.
Dr. Vavro Šrobár v. r.

Čís. 29.

**Nařízení Národního výboru
československého ze dne 8. listopadu 1918
o zřízení československé komise lihové.**

§ 1.

Platná nařízení o hospodaření lihem mění se, jak dále uvedeno.

§ 2.

Pro veškerou péči o úhradu spotřeby lihu v území československého státu zřizuje se československá komise lihová se sídlem v Praze.

§ 3.

Komise sestává:

1. ze šesti zástupců průmyslu lihovarnického,
2. ze šesti zástupců spotřebitelů,
3. ze zástupce vlády,
4. ze zástupce Zemědělské rady pro království České a
5. ze zástupce Obchodní a živnostenské komory.

Zástupce pod 1. a 2. uvedené jmenuje po slyšení zájemníků vláda. Zástupce pod 4. uvedeného jmenuje Zemědělská rada pro království České. Zástupce obchodní a živnostenské komory v Praze jmenuje tato komora.

§ 4.

Orgány komise jsou:

- a) předseda a jeden náměstek předsedův,
- b) jednatel,
- c) plná schůze komise.

§ 5.

Volbu předsedy, jeho náměstka a jednatele předsedezme ze svého středu plná schůze komise. Tito činovníci v plné schůzi komise zvolení podléhají schválení vlády.

§ 6.

Členové komise jsou, pokud se jejich působnosti v komisi týče, pomocnými orgány veřejné správy státní se všemi právy i povinnostmi služebního postavení veřejných orgánů. Jako takoví budou vzati do služebního smlou. Předsedovi, jeho náměstku a jednateři přísluší za vedení komise odměna, jejíž způsob i výši stanoví vláda. Ostatním členům komise přísluší za jejich činnost v komisi náhrada dotyčných výloh cestovních.

§ 7.

Komise zřídí k vedení svých prací jakožto pomocný orgán kancelář. Tato kancelář jest úřadem veřejným.

§ 8.

Komise pověřena jest mimo jiné zejména:

1. aby neprodleně zahájila převzetí působnosti lihové ústředny ve Vídni, pokud se činnost této ústředny vztahuje k území československého státu;
2. aby nadále obstarávala veškeré záležitosti, jež ohledně území československého státu obstarávala jmenovaná ústředna, zejména pak:
 - a) aby prikazovala surový lih k čištění a denaturování dotyčným závodům;